

Undersøgelse, hvorved der neppe vilde kunne opnaas noget væsentlig andet Resultat end ved den af Ministeriet foretagne Undersøgelse, efter hvilken det maa antages, at de fremdragne Forhold, omend de fortjene den skarpeste Misbilligelse, dog ikke ere af strafbar Natur.

Hvis jeg, altsaa, da jeg fik Karl Hansens Brev, straks var hoppet til og havde lavet en bekostelig offentlig Undersøgelse, havde det været en Forløbelse af mig, thi efter at den nuværende højtærede Landbrugsminister har faaet alle de indsamlede Dokumenter i denne Sag og har undersøgt det hele, erklærer han, at der bør ingen offentlig Undersøgelse finde Sted. Hvis jeg havde forsøgt en politimæssig Undersøgelse mod Karl Hansen paa Grundlag af Spørgsmaalet om de 500 Kr., vilde det have været en grov Forløbelse af mig, thi efter at alt er blevet forelagt i Ministeriet, oplyser den nuværende Landbrugsminister, at der er ingen, som har begaaet noget strafbart. Saa overordentlig slemt har det hele maaske ikke været, thi den højtærede Landbrugsminister udtaler ikke med Bestemthed i sin Dom, at de udbetalte Statstilskud ere anvendte urigtigt, men han siger, at det maa antages, at de ere „til Dels“ urigtigt anvendte, og han finder, at der ikke foreligger et „fyldestgørende“ Materiale til Oplysning om, at der i det hele af Foreningerne er anvendt lige saa store Beløb til Planteavlens Fremme som de ydede Statstilskud. Men der maa altsaa i Materialet have været noget og vel sagtens ikke saa lidt, som tydede i rigtig Retning, siden den højtærede Landbrugsminister kun siger, at der var ikke „fyldestgørende“ Materiale. Dette er for mig et uomstødeligt Bevis paa, at der fra min Kollegas og min Side er handlet fuldkommen korrekt, da vi lod hele denne Sag faa et roligt Forløb, optraadte hensynsfuldt, lod Husmandsorganisationerne, saa vanskeligt stødte de vare den Gang, faa Ro til at samle det fornødne Materiale, for at Forholdet til sin Tid kunde blive underkastet en objektiv Undersøgelse. Da selve den nuværende Landbrugsminister kom til at fælde Dommen, gik den ud paa, at det havde været urigtigt at foranstalte en offentlig Undersøgelse, og det er altsaa givet for enhver, at med det, som her er ført frem, kan man ikke ramme mig. Det tror jeg heller ikke tilsigtes mig, at der er nogen, som sigter efter mig, men det, man vil ramme, er i Virke-

ligheden de sjællandske Husmandsorganisationer. Man vil udsaa Uro og Mistillid mellem Husmændene, og det sker fra den nuværende Landbrugsministers Side. Han, som har afsagt den Voldgiftskendelse, som skulde være den endelige i hele denne Sag, og som Husmændene have bedt ham om at afsige, for at der nu skulde blive Ro i hele den Affære, bliver ved at gøre sit yderste for at skabe yderligere Uro. Dette finder jeg meget urigtigt. Man forsøger paa at kalde Karl Hansen frem igen og lade ham vedblivende være en Mand, som skal skabe Uro og Mistillid indenfor de sjællandske Husmandsorganisationer. Lad mig igen have Lov til at sige, at jeg finder, at dette er i høj Grad urigtigt. Jeg sagde før, at jeg nærede personligt venlige Følelser overfor Karl Hansen. Det gør jeg endnu i dette Øjeblik, thi jeg kan aldrig glemme Karl Hansen det store grundlæggende Arbejde, han i 10 Aar har gjort for at skabe Organisationer for de sjællandske Husmænd. Det var et Arbejde, i hvilket han lagde stor Eyne og Energi, og som har meget rig Frugt. Det skyldes ham mere end nogen anden, at de sjællandske Organisationer nu ere saa store og stærke. Det var sørgeligt, at det skulde gaa ham, som det gik, at han skulde blive nødt til at træde tilbage fra dette Arbejde, som sikkert var ham overordentlig kært, og det er intet Under, at det vakte i høj Grad Bitterhed i hans Sind, saa meget mere, som det netop kun er den Hensynsløshed, med hvilken han ofrede sig i denne Sags Tjeneste, der gjorde, at Forholdene bleve saadanne, at han maatte træde tilbage. Denne Mand var, da han begyndte dette Arbejde, en ganske ubemidlet Husmand, som styrtede sig ud i et kæmpemæssigt Agitations- og Organisationsarbejde og gennemførte det ved næsten daglige Rejser rundt i Landet. Disse Organisationer vokse med svimlende Hast. De faa Statstilskud og vokse op i alle sjællandske Sogne. Han staa i Spidsen for det altsammen og fortsætter samtidig sit Organisationsarbejde; han er ubemidlet, har ikke Raad til hjemme at holde en Sekretær, som kan holde hans Regnskaber og alle hans skriftlige Arbejder i Orden, han bliver simpelt hen paa Grund af det hensynsløse Arbejde, han gør for Sagen, sprængt, kan ikke overkomme Opgaven, der kommer Uorden i Husmandsorganisationerne, fordi de vokse for stærkt, der vokse Lederen over Hovedet. Saa opstaa der Rivninger mellem Husmændene, og det ender med, at Karl